

Zborové listy

Z obsahu:

- Slovo na tento mesiac
Septembrová schôdza
Ovečka
Kto je múdry a rozumný...
O drozdíkoch a nielen o nich
Hradby či mosty
Detská rubrika
Program členskej schôdze

Slovo na tento mesiac

...počul o vás, že pevne stojíte v jednom duchu a svorne bojujete za vieru v evanjelium.

Fp 1,27

A znova končí obdobie dovoleník a prázdnin. Opäť stojíme pre novými úlohami a povinnosťami nie len v práci, v škole, ale aj v zborovom živote. Každý rok si kladieme podobné otázky. K čomu však zameriame svoj život, čo bude ďalej určovať a riadiť naše spoločenstvo zboru ?

Dajme s k tomu vyzvať odpoveďou úvodného slova. Uvedomujem si jeho závažnosť, jeho dôležitosť a vôľu nášho Pána, ktorý má záujem, aby o nás platila skutočnosť vyjadrená nadpísaným citátom „*na svedectvo Jemu*“. Čo všetko sa o nás „počuje“ a koľko rečí o nás môže kolovať, ale či sa o „*nás počuje*“, ako milujeme Krista a sme mu verní?

Práve preto , že to nie je samozrejmé a nie je to ľudský výkon, ale dielo Ducha Svätého, potrebujeme znova počuť výzvu k trvalému programu pre cirkev Kristovu: Bojujte za vieru v evanjelium. O čo o vlastne ide? Prečo bojovať za evanjelium a nie za slobodu, za spravodlivosť, za úctu, rešpekt medzi ľuďmi a skupinami?

Pre človeka všeobecne, aj pre toho dnešného, je len jedna jediná dobrá správa od Boha Stvoriteľa. Je to evanjelium Božej lásky a pravdy v Kristovi. Úlohou nás veriacich je, aby sme zápasili o vernosť tomuto evanjeliu, aby sme ho nevyprázdnilí a nepokrivilí a nezbavili Božej moci. Často sa to a deje rafinovaným spôsobom, pracou Božieho nepriateľa-satana.

Apoštol nám dáva radu, ako vlastne bojovať. Nie ľudskými metódami a schopnosťami, ale pod vedením Ducha Svätého. Máme vytvárať také zborové spoločenstvo, ktoré v báni pred Pánom zostáva v jednom Duchu svorne jeden vedľa druhého. To sú kvality, ktoré vytvára Duch Kristov pri tých, ktorí žijú v pokání pred Pánom. Záleží na tom, bratia a sestry, či sa dáme vtiahnuť Božím Duchom do tohto zápasu, či sa budeme spolu svorne stretávať pri Božom slove, ním sa nechávať vyučovať a premieňať naše zmýšľanie a postoje. Bude záležať na tom, či opustíme závisť, ohováranie, zlé reči, ľahostajnosť a nezáujem o druhých, či zložíme pod krížom staré veci, ktoré nahlodávajú náš život. Či prestaneme bojovať o uznanie a prijatie ľuďmi, lebo sme prijatí Pánom na milosť, ale radšej sa rozdávajme v pokore druhým. Ak však naša účasť na spoločnom živote zboru bude sporadická a nesystematická, to poznačí naše životy, naše rodiny a deti a oslabí silu svedectva k našim blíznym. Je mojou túžbou, aby sme tvorili zborové spoločenstvo, žijúce pod autoritou evanjelia Ježiša Krista.

Váš brat kazateľ

Aj o čom bude naša septembrová členská schôdza

Po prázdninách nás čaká ďalšia členská schôdza v našom zbere CB Košice. Jarné stretnutie donieslo okrem bežných otázok, ktoré sa pravidelne na schôdzach riešia, aj nenápadne v správe otázku konštatovania, že náš brat kazateľ sa dožíva veku, kedy zákony SR umožňujú v občianskom živote odísť na dôchodok. Viac sme sa okrem tejto jeho pripomienky veci nevenovali. Počas nasledujúceho obdobia však zo staršovstva prenikli informácie, že bratia už vedú rozhovory s bratmi kazateľmi, ktorí v dohľadnom čase pravdepodobne budú služby uvoľnení zo svojich doterajších pôsobísk.

Staršovstvo vysvetlilo, že to sú len predbežné rozhovory a že viac menej sa tak rozhodli aj z toho dôvodu, lebo Rada CB by pred časom, keď sa riešili veci súvisiace s vizitáciou a následne nevysvetlenou návštevou časti Rady CB uvítala, keby sa brat kazateľ písomne zaviazal, že s termínom naplnenia svojho dôchodkového veku odíde zo služby, čo on odmietol. Tiež sme sa, niektorí členovia opýtali, ako sa k otázke stavia sám brat kazateľ a či sa už jednoznačne pred staršovstvom vyjadril on a jeho rodina - a to sa ešte nestalo.

Celá záležitosť nie je otázkou osoby nášho kazateľa, skôr je to náš zápas o pokračovanie zvestovania Božieho slova a smerovania nášho zboru.

Zamýšľam sa v dvoch rovinách nad službou kazateľa. Jedna je tá, ktorá podlieha zákonom nášho spoločenského zriadenia. Tá hovorí, že každý kto chce, môže neobmedzene pracovať tak, že poberá, alebo nepoberá dôchodok, aj odmenu za vykonanú prácu a je diskriminačné, aby sa dňom dovŕšenia dôchodkového veku žiadal jeho odchod zo zamestnaneckého pomeru.

Druhá je oveľa vážnejšia. Cirkev bratská, ani iné nám podobné kresťanské spoločenstvá, neoplývajú nadbytkom Božích služobníkov a tak v našej cirkvi, okrem zdravotných dôvodov, ani jeden kazateľ dovŕšením dôchodkového veku doposiaľ neskončil so svojou kazateľskou službou. Práve naopak naše spoločenstvo často mohlo z Božej milosti hlboko čerpať z darov dozrievania a obdarovania, ako aj celoživotného ponárania sa do Božieho slova starších kazateľov. Treba vziať do úvahy, že práve starší bratia kazatelia boli tí, ktorí mlčky trpeli a ohrozovali svoje rodiny za totality, lebo boli nezmazateľne nepriateľmi zriadenia. V tejto skúške čestne obstáli. Myslím, že si za to zaslúžia zvlášť ohľaduplnosť a dajme im dostatok priestoru na rozhodovanie. Lebo aj v časoch demokracie sú v službe, ktorá nemá oproti civilným povolaniám úmernú odmenu a ich

pôsobisko sa často nepodriaduje ich želaniam, kde by chceli bývať a pracovať.

Spytujeme si svedomie a zodpovedne zvažujeme, keď sa budeme mať vyjadriť k otázke, či si náš zbor želá, aby doterajší brat kazateľ zotrval v službe v našom zbore po dovŕšení dôchodkového veku na budúci rok. Je na mieste, aby sme sa rozhodovali každý za seba, v súlade s Božou vôľou.

D. Klincková

Ovečka

Všetci poznáme príbeh o stratenej ovečke. Ale nikdy som si nepomyslel, že niekedy niečo podobného zažijem. Nuž, život naozaj prináša nečakané veci...

Sused našich rodičov na Vysočine chová ovce. Nie veľa, ani nie desať. Pri dome má veľký pozemok, ktorý sa končí rybníkom. Na niekoľkých kúskoch je klasický drevený plot, ale na väčšine obvodu len drôtený, s veľkými okami, ktorý končí až vo vode. To je priestor, kde sa ovečky pohybujú a pasú. Sused sa o ne veľmi nestará. Vlastne skoro vôbec. Utiect' kam nemajú a na to, aby sa pásli, jeho pomoc nepotrebujú. Sú zvyknuté samy na seba a často sa medzi sebou dohováraajú z rôznych kútov pozemku, takže všetkých susedov uspávajú i budia svojim bľačaním.

Raz večer sme sa chystali spať a ovečky mali zase raz diaľkovú konverzáciu. Nevenoval som tomu pozornosť, ale starostlivá Hanka mi hovorí: „Mne sa nepáči, ako tá jedna ovca bľačí. Je to stále z jedného miesta. Určite niekde zapadla!“ Snažil som sa ju presvedčiť, že je to normálne, aj rodičia si to mysleli, ale Hanka trvala na svojom: „Ten tón je taký iný. Trápi sa. Určite niekde zapadla! Musíme jej pomôcť!“ Nuž, keďže to vyzeralo, že by sa trápila a nespala aj Hanka, nedalo sa nič robiť. Znova sme sa obliekli, zobrali si vysoké čizmy do vysokej trávy pri rybníku, baterku a išli sme. Na bližšej strane nebolo nič vidieť, tak sme obchádzali rybník dookola, miestami v trávě skoro po ramená. Konečne

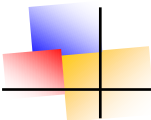
sme preliezli ohradu a boli na vypasenej lúčke. Bľakot sa stále chvíľami ozýval, ale stále ako z diaľky a vidieť nebolo nič. Teraz sa však zdalo, že zdroj je predsa len na druhej strane, kde sme začínali. Takže podho naspäť. Tentoraz bol prieskum podrobnejší, prebýjali sme sa vysokou trávou k opačnému kútu, keď zrazu sa ovečka ozvala z bezprostrednej blízkosti. Stále ju však nebolo vidno. Až zrazu záblesk bielej vlny úplne v kúte pri vode, skrytom pod miernym svážikom. A hneď nasledovalo prudké mykanie a pokus ujsť – ale nedalo sa. V tej chvíli sme pochopili, že prvýkrát, keď sme boli blízko, mlčala, lebo sa bála. A bolo vidno dobre aj pascu, do ktorej sa chytila: drôtené oko plotu hneď vedľa kolíka stojaceho vo vode a mokrý blativý svah nad ním. Možno sa chcela napíť a pošmykli sa jej nohy. Každopádne uviazla hlavou veľmi pevne a zblízka bolo vidieť, že vlna sa už aj stihla namotať na drôty. Hanka mala pravdu – sama by nemala šancu a možno by do rána od stresu zahynula. Keď som sa jej dotkol, zrazu sa upokojila, akoby z dotyku vycítila, že prišla pomoc. Najprv sme chceli prestrihnúť drôt. Hanka doniesla kliešte, ale drôt bol veľmi silný. Tak som musel pomaly vymotávať vlnu a opatrne po kúskoch uvoľňovať hlavu. Napokon sa podarilo. Ovečka šťastná vyrazila za ostatnými, ktoré ju celý čas neprestali z diaľky pozývať. Po pár krokoch sa zastavila, nachýlila hlavu ku nám a zabezčala. Zdalo sa to ako poďakovanie. A potom bežala ďalej.

Tak sa z nás stali záchrancovia ovečky. Bol to krásny pocit. Ale prišlo nás to k hlbším úvahám. Že aj okolo nás sú také ľudské ovečky, ktoré potrebujú pomoc. Že treba mať uši otvorené, aby sme ich počuli. Že aj ony sa niekedy boja svojho záchrancu. Že my sme tiež niekedy také hlúpe ovečky, ktoré pijú na nebezpečných miestach. Že máme dobrehého Pastiera, ktorý nás zachraňuje. Že aj my by sme mali vedieť ďakovať, keď aj ovca vie. Že... Nuž ale, čo budem toľko vypisovať. Veď viete!

Ivan Žežula

Kto je múdry a rozumný medzi vami?

Túto otázku kladie Jakub v 3. kapitole, verš 13. A podobnú otázku si môže položiť každý z nás: Som múdry, rozumný? Ak áno, v tom istom verši sme pobádaní k tomu, aby sme túto múdrosť a rozumnosť naplno využívali v našich životoch. Čo to ale znamená byť múdry a rozumný? V prvom rade si je treba uvedomiť, že sa tu nejedná o múdrosť, ktorú tak bežne používame v súvislosti s vedomosťami. Za múdreho človeka bežne označíme toho, ktorý má tituly pred či za menom, vyštudovanú vysokú školu, či ktorý prečítal mnoho literatúry. Ak stretne inteligentného človeka alebo nejakého intelektuála, o ňom sa zvykne

hovorí, že toto je múdry človek. Ale je naozaj takýto človek múdry? Mať vedomosti nezaručuje mať aj múdrosť. Čo to teda znamená byť múdrym?

Ide tu o praktickú múdrosť, o schopnosť správneho úsudku v rozhodujúcich chvíľach, o prezieravosť. Znamená to, že sa v akejkoľvek situácii, kde nás čaká nejaké rozhodnutie, rozhodneme múdro a rozumne.

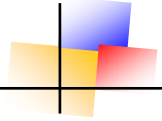
Takúto schopnosť zo žiadnej knihy nezískame, ani na žiadnej škole nás toto nemôžu naučiť. Existuje len jediný zdroj tejto múdrosti – Boh. Múdrosť je jednou z Božích vlastností, na ktorej dáva čiastočne podiel človeku. Vo svojej plnosti je ale nedosiahnuteľná ľuďom (Jób 28, 12-13). A Jób nám v tej istej kapitole v 28. verši o nej hovorí: „Bázeň Pánova je múdrosť a odstúpiť od zlého je rozumnosť.“ Múdrosť znamená ostríhať a činiť Božie ustanovenia. Rozumne sa správa ten, kto sa odvracia od zlého. Múdry teda nie je ten, kto prečítal kvantum kníh, kto sa učí neustále niečomu novému. To je človek vzdelaný, ale nemusí byť múdry vo svetle Božieho Slova. Múdrosť, o ktorej Jakub píše, nemá nič spoločné so svetskou rafinovanosťou, ktorá len využíva slabosti druhých ľudí, alebo sa snaží okolnosti využiť vo svoj prospech. Byť múdry znamená zamerať vedome a vytrvale celý svoj život na Pána Boha, aj vtedy, keď to prináša so sebou isté obete, ktoré tento svet nechápe a ktoré sú v jeho očiach bláznovstvom. Písmo však hovorí, že bláznovstvo je opakom múdrosti, je to život bez Boha, takže človek nie je schopný pochopiť pravú podstatu vecí v ich vzťahu k človeku a k Bohu. Božie Slovo považuje bezbožnosť za najväčšie bláznovstvo, za nerozum.

Vo veršoch Jak 3, 14-18 vidíme rozdiel medzi múdrosťou tohto sveta a múdrosťou, ktorá pochádza od Pána Boha. O tej svetskej sa dozvedáme, že je telesná, ba dokonca ju Jakub nazýva démonskou. Z takejto múdrosti nemôže vzišť nič dobrého, len závisť, svárivosť, rozbroje, rôznice, hádky a nepokoj. A to všetko je v protiklade s múdrosťou, ktorá má pôvod hore, u Pána Boha.

Táto múdrosť je ponajprv čistotná, očistená od akéhokoľvek zla, od akejkoľvek nečistoty, ktorá neobstoí pred Pánom. Táto múdrosť prináša pokoj Boží, plný a vyrovnaný život, ktorý má vyrovnané účty ponajprv s Pánom Bohom, ale aj so svojimi bratmi a sestrami a ľuďmi vôkol seba. Múdry človek je prívetivý, aj keď sú okolnosti proti nemu. Keď príde situácia, ktorá človeka rozčúli, často ide prívetivosť stranou.

Múdry človek je povolný, ústupný, ochotný a naklonený k dobrému. Je plný milosrdenstva, všíma si ľuďmi okolo seba, zvlášť tých, ktorí sú v núdzi a potrebujú pomoc. Nie je pokrytecký a nepochybuje o tom, čomu verí.

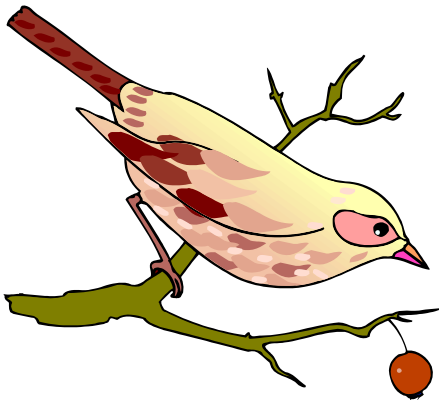
Múdrost' je darom od Pána Boha a On ju dáva tým, ktorí ju hľadajú úprimne a snažne. Jakub 1, 5 hovorí: „Ak sa niekomu z vás nedostáva múdrosti, nech prosí od Boha, ktorý dáva proste všetkým a nevyčítuje, a bude mu daná.“ Hľadáme múdrost' v našich životoch?

Daniel Klein

O drozdíkoch a nielen o nich

Koncom júna mladé drozdy opúšťajú hniezda. Pri stretnutí s nimi sa človek niekedy zasmee aj počuduje. Nedoučené drozdie mláďa sa nebojí, sedí si na chodníku a s dôverou pokukuje po blížiacom sa obrovi – človekovi. Na našej ulici sedel raz v daždi na kandelábri mladý drozdík. Výdatne pršalo, nebolo mu to príjemné a pohoršene hvízdal. Protestoval proti padajúcim ťažkým kvapkám, ale len sedel a sedel. Dlho mu trvalo, kým prišiel na to, že môže odletieť a schovať sa pred dažďom do bezpečia koruny stromu, aby celkom nepremokol.

V máji som zase stretla ešte mladšieho drozdíka. Sedela som na lavičke v parku, keď sa začalo ozývať hlasné: „Čip, číp!“ K lavičke sa približovala páperová guľka – malé drozdíča. Také bolo našuchorené, že vyzeralo väčšie ako jeho mama. Zvedavo pokukovalo na mňa raz jedným, raz druhým očkom. Každým prískokom sa naliehavosť jeho „Čip, číp, číp“ zvyšovala. Ako by sa pýtalo: „Kto si? Neublížiš mi?“ Drozdia mama rozčúlene poskakovala za ním a tiež čoraz hlasnejšie sa ozývala: „Pozor, pozor, vráť sa!“ Bolo mi drozdice ľúto, tak som sa pohla, aby som drozdíka odplašila. Odvaha drozdej mamy bola obdivuhodná. Iste so strachom prekonávala zakódovanú hranicu bezpečnej vzdialenosti od človeka, veď drozdík bol naozaj blízko. V obave o mláďa však túto bariéru statočne zdolávala.

Zamyslela som sa nad tým, ako aj človek chráni svoje mláďa a snaží sa mu dať to najlepšie. Prehnaná starostlivosť sa však často minie účinkom a dieťaťu môže byť v budúcnosti skôr na škodu. Dieťa nevedené k skromnosti sa bude ťažko vyrovnávať s prípadným materiálnym nedostatkom. Za dieťa „šetrené“ od práce a povinností nikto /okrem rodičov/ neurobí jeho diel práce. A nebude to môcť ako

samozrejmosť očakávať ani od svojho životného partnera.

V dnešnej dobe zhonu za všetkým možným aj nemožným neúmerne narastá stres. Veľa starostí vytvára napätie medzi rodičmi, začnú sa vzájomne obviňovať z problémov a svoj hnev prenášajú aj na deti. Isteže, nedorozumenia a hádky sa vyskytujú v každej rodine, ale dôležitý je spôsob ich riešenia a dĺžka trvania. Keď dokážeme priznať aj vlastný omyl, riešiť problémy s láskou a s porozumením a sme schopní odpúšťať – aj to všetko je školou pre naše deti. No čím dlhšie trvá nedorozumenie, tým viac dieťa zneistieva. Bojí sa o trvácnosť svojho domova, ktorý bytostne potrebuje. Takéto traumy môžu veľmi negatívne poznačiť jeho budúce partnerské vzťahy aj celý život.

V Biblii je napísané: „...*nech slnce nezapadá nad vašim hnevom.*“ /Ef 4, 26/ S akým pocitom si asi večer líha a ráno vstáva dieťa, ktoré cíti rozbroj a nelásku medzi rodičmi? Neslobodno dlho živiť v sebe hnev a neslobodno nechať ísť spať svoje dieťa s pocitom, že sa naň hneváme. Len rána bez hnevu budú jasné, dni pokojné a plné dôvery. Dni, aké je nesmierne dôležité dávať malým „drozdíkom“.

Kiež všetky naše dni budú také, aby sme za pomoci daru Jeho Ducha, dokázali prekonávať naše sklony a pokušenia. Aby sme dokázali hovoriť o veciach, ktoré nás mrzia a trápia. Predchodcom veľkých nedorozumení sú práve tie malé - nevypovedané výhrady a z nich vyplývajúce nepochopenia. Neriešený problém /často zbytočne/ narastá, skresľuje naše videnie a živí náš hnev. Je dobré zbaviť sa ho čím skôr, nie až tesne „pred západom slnka“. Neniesť na chrbte ťarchu hnevu, ale otvoriť svoje srdce smerom ku blížnemu. K tomu, koho nám Tvorca všetkého posielal do našej životnej cesty. K tomu, ku ktorému predovšetkým sa máme priblížiť. Ako budeme zachovávať Jeho zákon, akí budeme my, také budú aj naše deti a vnúčatá – pokračovanie a svedectvo nášho úsilia aj pre ich budúcnosť.

Kamila Motýľová

Hradby či mosty

Tento rozdiel som si prvýkrát veľmi výrazne uvedomil, keď som bol za socializmu v jednom menšom mestečku vo východnom Nemecku. Tu u nás sme zvyknutí, že naše záhrady, sady, domy ohradzujeme plotmi, nad ktoré ešte natiahneme ostnaté drôty – ako v koncentrákoch. Všetko to ako obrana a ochrana proti zlodejom. Tam som však videl iný obraz. Záhradky pred domom končili buď symbolickým živým plotom, ktorý však nebol vyšší ako 50-60 cm, takže sa dal prekročiť, alebo tam

nebolo vôbec nič. Nezvyčajná skutočnosť – aspoň pre mňa. O pár dní som však pochopil. Mohol som urobiť krok a už by som sa ocitol v jahodovom záhone. Ani ja som to neurobil, ani nikto z obyvateľov toho mestečka. Nemali ploty okolo svojich domov a nemali ich ani okolo svojich srdc. Tak ako boli sprístupnené ich pozemky, tak boli sprístupnené ich srdcia. Určite to neboli žiadni nábožní ľudia. Ich počínanie s nasledovným Pána Ježiša nemalo nijakú súvislosť

A čo my, bratia a sestry? Viem, že naďalej ohradzujeme svoje pozemky, aj pozemok na Bardejovskej. Otázka popri našich plotoch, múroch, hradbách... zostáva: sprístupnili sme sa iným ľuďom? Dovoľíme im vstúpiť na náš výsostne súkromný pozemok? Na plochu nášho srdca? Ba viac: Dovoľíme im tam prebývať?

Radi citujeme slová Pána Ježiša, kde som ja i vy budete! Ale platí to aj o nás, aby sme utvorili most, aby k nám a do nás mohli iní vstúpiť a prebývať tam, ako my chceme prebývať s Pánom Ježišom? Uvedomuješ si, že s ním nebudeš sám, ale Ježiš bude so svojou cirkvou, so všetkými svojimi údmi, medzi ktorými si aj ty jedným živým údom.

Ešte jedna spomienka. Keď sme s manželkou navštívili Leninograd, stali sme sa svedkami nočného dvíhania mostov. Tých, po ktorých sme vo dne prechádzali, tých, ktoré vo dne spájali dva brehy. V noci slúžili na iné spojenie – na voľnú preplavbu lodí. Tak isto ma to fascinovalo. A ja som sa pýtal: mám právo pre niekoho spustiť most a pred iným ho zase vytiahnuť, aby ku mne dotýčný nemohol prejsť?

Boh spustil rebrík a Jákob videl vo svojom sne, ako sa tento rebrík stal mostom medzi nebom a zemou, medzi svetom nebeským a týmto pozemským – ľudským. Nazdávam sa, že by sme všetci, ktorí sme okúsili, aký dobrý je Pán z prebývania v jeho blízkosti, mali mať vždy spustené rebríky, mosty, aby k nám mohli ľudia prichádzať i odchádzať od nás. Kde je prítomný duch (Duch) Pánov, tam je totiž takáto úžasná sloboda.

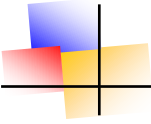
Miroslav Bielik

Detská rubrika: Muška Šuška

Čo všetko Petko doplietol

V septembri sa začína škola. Tešila som sa na deti, lietala v parku pred školou a čakala som, čo všetko zaujímavé uvidím. Musím povedať, že deti boli naozaj pekné – sviatočne vyobliekané a veselé. Tešili sa predsa do školy!

Zrazu som uvidela podivného chlapčeka. Bol veľmi milý – pod hrdzavou šticou mu na noštiku svietili pehy, na líčkach sa usmievali jamôčky. Čo na ňom bolo ale čudné? No predsa oblečenie. Každú ponož-

ku mal inej farby, šnúrky na topánkach rozviazané, tričko oblečené naopak. To bude asi nová móda, pomyslela som si a letela som zvedavá za ním.

O chvíľu sme stretli jeho spolužiakov. „Ahoj, Peťko -pletko!“ - pozdravili sa mu. A dievčatá za nami sa začali smiať. Prečo sa smejú? Onedlho som sa to dozvedela. Išli sme cez cestu a Peťko sa obzeral po parádnej burácajúcej motorke. Nevidel pred sebou obrubník chodníka, zakopol oň a spadol. Ešteže si nerozobil noštek. No ale na ceste sa máme pozeráť aj pod nohy, veď vy to deti iste dobre viete.

Na chodbe v škole neustále poskakoval, popískoval si zrazu – BUM! Zase sa obzeral a nevidel, že sa otvárajú dvere z triedy. Buchol sa do hlavy. V triede zabudol odzdraviť pani učiteľke, lebo bol zvedavý, aké má Ľubka topánky. Nevidel dobre, zakláňal sa na stoličke a spadol aj so stoličkou na zem. To bol naozaj pekný pozdrav! Zase sa mu všetci smiali. Cez vyučovanie sa hral so všetkým, čo mu prišlo pod ruky a vôbec nedával pozor. Ako bude vedieť, čo si má zajtra priniesť do školy?

„Peťko, Peťko, veď ty nikdy nevieš, čo máš robiť! Myslíš na všetko iné, len nie na to, na čo treba. Potom všetko popletieš. Nečudo, že sa ti potom všetci smejú a volajú ťa Peťko-pletko. Mal by si sa naučiť, že sa vždy musíme sústrediť na to, čo robíme.“ Ale ako mu to mám povedať? Veď som iba obyčajná muška.

Keď sme prišli k nemu domov, Peťko si prezeral a chystal veci do školy. Čo sa to ale deje? Nové obaly na zošity sú potrhané, v knihe chýbajú stránky a nadpis je naopak. Strúhadlo je celkom tupé a farbičky polámané. Nahnevaný Peťko išiel do kuchyne. Otvoril fľašu s džúsom – bola poloprázdna. V neotvorenom vrecúšku bolo iba sedem cukríkov. Peťko si neveriacky pretrel oči a sťažoval sa mamke. „No vidíš, Peťko, aké to je, keď niekto nerobí poriadne svoju robotu. Všetky tieto veci robili asi ujovia – pletkovia,“ povedala mamka.

Peťko sa zahanbil a povedal si, že sa už naozaj chce polepšiť. No naučiť sa robiť poriadnu robotu a nie nezbedu, nie je jednoduché. A čo všetko sa každúcky deň môže dopliesť. Nuž ale vy, milé deti, iste nie ste „detúrence-popletence“ a keď stretnete takého Peťka-pletka, poradte mu, ako a čo má robiť, aby nebol ešte viac popletený.

Do vedľajšej triedy som videla ísť veľmi pekné dievčatko. Keď sa skončí vyučovanie, pôjdem s ňou na prechádzku. Potom vám o tom všetkom porozprávam.

Zatiaľ teda „bzzzzz, bzzzzz, bzzzzz“.

Spracovala Kamila Motýľová

Programový zámer zboru z výročnej členskej schôdze

Nadálej považujeme za dôležité venovať sa týmto oblastiam života v našom zbere. Sú to:

1. Zvestovanie evanjelia a biblické vyučovanie pre všetkých. Zápasme, aby sme čo najviac, nielen členov ale aj návštevníkov, vtiahli pod spoločné načúvanie Božiemu slovu a systematickému štúdiu Písma, a tak sa otvárali pôsobeniu Ducha Svätého medzi nami.

2. Modlitebný zápas – duchovný boj viery o vernosť Pánovi, strážna služba a prímluvné modlitby. Povzbudzujeme a volajme sa navzájom k budovaniu modlitebného spoločenstva zboru.

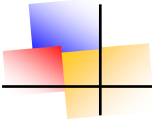
3. Pastoračná služba – ako pomoc vo vytváraní zborového domova a duchovného zdravia zboru, čo zahŕňa duchovné poradenstvo, praktickú pomoc – diakoniu, starostlivosť o rodiny, deti, dorast, mládež a o seniorov. Pozývajme ľudí na návštevy a venujme sa im vo svetle evanjelia. Podporujeme všetky zložky zborovej práce. Tu by som rad zdôraznil budovanie duchovne zdravých rodín. Žijeme v dobe, keď sa podkopáva inštitút rodiny.

4. Evanjelizačná oblasť - zodpovednosť za evanjelium v osobnom svedectve, ako aj podpora domácej a zahraničnej misie.

5. Projekt Bardejovská. V tejto rovine si musíme ujasňovať konkrétny zámer z krátkodobého hľadiska, ale aj z dlhodobého. Majme stále na pamäti, že nám bol daný dar ako výzva pre budúcnosť, budovať spoločenstvo zboru v službe evanjelia. Zápasme o dobré využitie tohto nástroja pre vec šírenia evanjelia v našom meste.

Takto budeme pracovať na záchrane ľudských duší a na skvalitnení duchovného života. V duchu pokánia riešme dôsledky nedobrej sejbý, aby sme mohli pred Pánom obstať a dávať do poriadku, čo nie je. Naším poslaním od Pána je, aby sme vytvárali také duchovné prostredie v zbere, v ktorom vládne duch lásky a pravdy, aby ľudia zaťažení hriechom nachádzali duchovnú pomoc v milosrdenstve nášho Boha a Spasiteľa.

P. Halža

Staršovstvo informuje

- ✚ Pre zborové potreby bola zakúpená nová kopírka.
- ✚ Br. Daniel Kušnierik bol kvôli strate zamestnania nútený odstáňovať sa zo Spišskej Novej Vsi. Prosíme o modlitby za ďalšie pokračovanie práce vo Vítkovciach. Na podporu tejto práce sa uskutoční ďalšia mimoriadna zbierka.
- ✚ 14.-16.9. sa br. kazateľ s manželkou zúčastní pastorálnej konferencie kazateľov s manželkami v Milovách.
- ✚ 15.9. sa plánuje zborový výlet. Organizačne ho zabezpečí br. O. Straka.
- ✚ 27.9. sa uskutoční členská schôdza k aktuálnym otázkam zborového života.
- ✚ Ses. Mária Halžová bola prevedená ako členka do zboru CB v Ústí nad Labem.

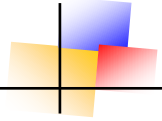
Zborové listy vydáva Zbor Cirkvi bratskej, Kováčska 31, Košice.
Len pre vnútornú potrebu.

Uzávierka nasledujúceho čísla je v piatok 25.9.2009 na redakčnej rade.

Vopred ďakujeme za príspevky.

Redakcia: M. Motýľ, br. kaz. Halža, Ľ. Straka, I. Žežula, M. Bielik, D. Klincková, K. Motýľová, J. Kleinová (grafika).

Web: <http://www.cbke.sk>

Organizačné informácie

Pravidelné stretnutia:

- ✚ **Nácvik spevu mládeže:** v nedeľu o 8.30 hod. v modlitebni
- ✚ **Modlitebná chvíľa:** v nedeľu o 9.30 hod. v modlitebni
- ✚ **Program pre deti** je každú nedeľu:
 - malá besiedka: od 10.25 do 11.00 hod.
 - veľká besiedka: od 9:30 do 10:00 hod.
- ✚ **Besiedka – nácvik spevu:** v nedeľu počas besiedky

Kto potrebuje službu autom, nech sa obráti na brata kazateľa.

Kazateľ je k dispozícii k pastoračným rozhovorom v každom čase.

Kontakty:

kancelária zboru: 055/622 5424; kaz. P. Halža 0907 927 590

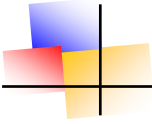
Služba pri ozvučení: Ján Havrila

Služba prekladu kázne: Daniel Liška

Modlitebné podnety:

- ✚ Za programy v mesiaci september.
- ✚ Za konferenciu členskú schôdzu
- ✚ Za konferenciu kazateľov s manželkami celej CB.14-16.9.
- ✚ Za misiu doma i v zahraničí.
- ✚ Za bratov a sestry, za chorých, za rodiny s deťmi.
- ✚ Za duchovne budovanie a rast zboru
- ✚ Za svedecký život blíznym
- ✚ Za pracovníkov zboru
- ✚ Za mládež , dorast a deti v zboru

Program na mesiac september

3.	Št	18.00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/ 9.30 Modlitby /F. Kaleja/
6.	Ne	10.00 Kázanie Božieho slova /kaz. P. Halža/ Pamiatka na ukrižovanie a zmŕtvychvstanie Ježiša Krista 18.00 Modlitby
7.	Po	17.30 Mládež
9.	St	
10.	Št	18.00 Biblická hodina /M. Bielik/
11.	Pi	
12.	So	
13.	Ne	9.30 Modlitby /E. Straka/ 10.00 Kázanie Božieho slova /kaz. P. Halža/ 17.00 Vitkovce
14.	Po	17.30 Mládež
15.	Ut	Zborový výlet
16.	St	
17.	Št	18.00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
18.	Pi	
20.	Ne	9.30 Návšteva zo zboru CB v Prešove 16.00 Stretnutie rodín 18.00 Michal'any
21.	Ut	17.30 Mládež
23.	St	
24.	Št	18.00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
25.	Pi	
26.	So	17.00 Zborová biblická škola
27.	Ne	9.30 Modlitby /I. Žežula/ 10.00 Kázanie Božieho slova /kaz. P. Halža/ 15.30 Členská schôdza
28.	Po	17.30 Mládež
30.	St	
1.	Št	18.00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
4.	Ne	9.30 Modlitby /M. Liška/ 10.00 Kázanie Božieho slova /kaz. P. Halža/ Pamiatka na ukrižovanie a zmŕtvychvstanie Ježiša Krista 18.00 Modlitby

Zmena programu vyhradená.

Zborové listy 09 / 2009